

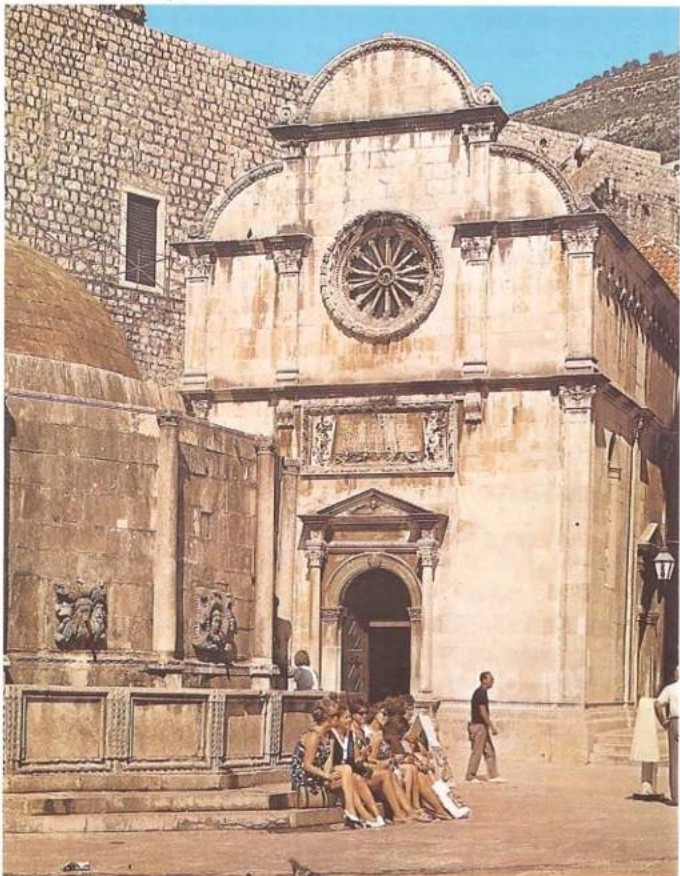
M. ANDRIJIĆ, zvonik korčulanske katedrale

ANDREOTTI, Paolo, tal. graditelj (XVII. st.). Upravljaio je prvom fazom gradnje dubrovačke katedrale, po projektu A. Buffalinija. U Dubrovnik je došao nakon ugovora sklopljenoga 1671. s dubrovačkim diplomatom S. Gradićem. God. 1675. odlazi u Rim odakle se, usprkos nastojanjima Senata, više nije vratio.

LIT.: K. Prijatelj, Dokumenti za historiju dubrovačke barokne arhitekture, Tkalčićev zbornik, II, Zagreb 1958. K. Plj.

ANDRIĆ, Ivo, književnik (Travnik, 10. X. 1892 — Beograd, 13. III. 1975). Doktorirao pov. znanosti u Grazu (1924). Zanimao se za slikarstvo; prvi prikaz izložbe objavljuje već 1914. u »Hrvatskom pokretu«, dva

P. ANDRIJIĆ, Sveti Spas u Dubrovniku

eseja o F. Goyi u Srpskom književnom glasniku (Beograd, 1929, 1935). U nedovršenu romanu *Omer paša Latas* obrađuje lik hrv. slikara V. Karasa. Njegov pristup umj. djelu je poetsko-psihološki. — Od 1945. bavi se isključivo književnošću. Nobelovu nagradu za književnost dobio 1961.

BIBL.: Hrvatska izložba, Hrvatski pokret, 1914, 68; *Pismo iz Krakova, Tri izložbe*, ibid., 1914, 106, 134, 158 i 197; *Goya*, Zagreb — Ljubljana — Beograd 1974. R.

ANDRIĆ, Vicko (Vinko), graditelj i konzervator (Trogir, 12. III. 1793 — Split, 15. I. 1866). Nakon završena liceja u Zadru studira 1812—16. u Rimu na Akademiji di San Luca, koju vodi A. Canova. Kao inženjer Uprave javnih gradnja (Split), regulira u Dalmaciji vode (Neretva, Cetina) i močvare, projektira ceste i mostove te preuređuje splitski lazaret za zatvore. Njegovi planovi uređenja podruma Dioklecijanove palače, restauracije Dioklecijanovog mauzoleja, Dioklecijanovog vodovoda, šibenske katedrale i kazališta u Splitu nisu ostvareni. Od njegovih projekata izvedeno je samo uređenje groblja s klasicističkim paviljonom na Sustipanu u Splitu. God. 1854—64. bio je konzervator splitskoga i zadarskoga okruga. Sudjelovao je u iskapanjima i zaštiti arheoloških starina u Solinu. Odgojen u duhu klasicizma, A. se kao konzervator zalagao za purifikaciju i rekonstrukciju antičkih građevina.

BIBL.: *Illustrazione ai progetti Carrara, Andrich, Clochiati...*, Zadar 1851.

LIT.: C. Fisković, Stara splitska kazališta, Split 1947. — D. Kečkemet, Projekt arh. Vicka Andrića za uređenje pročelja i podruma Dioklecijanove palače, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1976—77, 2—3. — I. Matejčić, Vicko Andrić, arhitekt i konzervator (katalog), Split 1993. D. Kt.

ANDRIĆ, Vjekoslav, slikar (Šibenik, 17. I. 1832 — 19. VIII. 1854). Učio kod F. Salghetti-Driolija u Zadru. God. 1852. dobiva stipendiju za studij na bečkoj, a 1853. na venec. Akademiji. Od njegovih radova očuvala se samo oltarna slika Sv. Nikole u crkvi Sv. Nikole u Rogoznici.

LIT.: K. Prijatelj, Šibenski slikar Vjekoslav Andrić, Bulletin JAZU, 1962, 1—2.

ANDRIJ, pop glagoljaš, pisar glagoljskoga kodeksa *Novljanski blagdanar* (Arhiv HAZU, IV a 99), prijevoda blagdanskijh propovijedi (*Sermones de sanctis*) poljskoga dominikanca Peregrinusa iz XIV. st. Kodeks, dovršen u Novom Vinodolskom 1506, odlikuje se kaligrafiranim poluustavnim pismom. Rubrike i polikromirane inicijale izveo je u kodeksu i »fratar Stipan z otoka krčkoga«.

LIT.: J. Vrana, Hrvatskoglagoljski blagdanar, Rad JAZU, 1951, 285. — V. Štefanić, glagoljski rukopisi JAZU, 1969, 1, str. 219—223 (navedena starija literatura). B. F.

ANDRIJA DESIN, zadarski protomajstor, djeluje 1355—94. Izradio nacрте za apsidu crkve Sv. Mihovila u Zadru (graditelj Pavao Vanucijev iz Sulmone), crkvu Sv. Katarine u Zadru (graditelj Nikola Arbusijanić), kulu u tvrđavi Sv. Mihovila na Ugljanu (graditelji Grgur i Bilša Bilšić) i palaču zadarskoga trgovca Nikole Mihovilova.

LIT.: C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 14. — E. Hilje, Novi podaci o djelatnosti zadarskih graditelja na zadarskom otočju u 14. i 15. stoljeću, Radovi. Filozofski fakultet — Zadar, 1992, 30 (17). E. Hi.

ANDRIJA IZ FERMA, minijaturist (XIV. st.). Uresio inicijalima *Graduale romanum* (Kaptolska biblioteka, Trogir). Na minijaturi *Silazak Kristov* zabilježena je 1372. god. i potpis: »Maister Andreas de Firmo«.

LIT.: H. Folnesics, Die illuminierten Handschriften in Dalmatien, Leipzig 1917. — C. Fisković, La Romagna, le Marche, Venezia e la Dalmazia nell'arte dei tempi di Dante, Atti della Giornata internazionale di studio per il VII centenario, Faenza 1965, str. 77.

ANDRIJA IZ KRKA, graditelj (XIII. st.). Sagradio zvonik opatijske crkve Sv. Lucije kraj Jurandvora na Krku. Natpis: »Magister Andreas me fecit«.

LIT.: B. Fučić, Izvještaj o radovima u Jurandvoru kraj Baške na otoku Krku godine 1955. i 1957, Ljetopis JAZU, 1960, 64.

ANDRIJIĆI, obitelj graditelja i klesara iz Korčule (XV—XVI. st.). Utemeljitelj loze je *Andrija Marković* (spominje se od 1438), sin majstora *Marka* iz obitelji *Miličevića*, također kamenarskih obrtnika. Potomci usvajaju prezime *Andrijić*, učinivši ga poznatim u dalm. umjetnosti. Međusobno surađuju na zajedničkim poslovima, povezuju se s drugim majstorima i pomoćnicima na gradnji javnih i privatnih zdanja. Sinovi su Andrije Markovića *Vlahuša*—*Blaž*, *Marko* i *Jerko*.

Marko Andrijić (Korčula, sred. XV. st. — ?, oko 1507) u Dubrovniku oko 1470. osniva kamenarsku radionicu u kojoj radi i za naručioce iz Venecije i Mantove. Od 1474. gradi kapelu Sv. Vicka u dominikanskom samostanu po nacrtu B. Graziana. Istodobno izrađuje dijelove mosta na Pilama, 1475. okvir gradskih vrata u luci, a za Knežev dvor stubište s ogradom. U Korčuli nakon 1480. dovršava zvonik katedrale s kićenom